

HACI BAYRAM ARSLANTAŞ
Türkiyə Cümhuriyyəti

BUDUR DÜNYANIN HALI

Bu gərmiş elə bir gərmişdir ki...
Nə gələni əksik olar, nə də gedəni.
Biri lüt gəlir,
Digəri isə gedir lüt.
Heç zaman əksik olmur ki, insanı...

Harun kimi sərvət yığsa da,
Qüreyş kimi bütə tapınsa da.
Gecə-gündüz torpağı öpsə də,
Nə gələni əksik olar, nə də gedəni.

Bir Veysəl gəlib getdi o görməyən gözüylə,
Bir Yunus gəlib getdi şirin-şəker sözüylə.
Bir Yusif gəlib getdi Aytək gözəl üzüylə,
Nə gələni əksik olar, nə də gedəni.

Bu gərmiş elə bir gərmişdir ki,
Nə gələni əksik olar, nə də gedəni.
Hamısı lüt gəlib,
Hamısı da gedər lüt.
Bu günə qədər heç zaman
Əksik olmaz ki, insanı.

11 noyabr 1976, Afyon

ANADOLUM

Dalğaları göylərində ay-ulduzlu bayraq,
Hər yanı şəhid qanıyla süvarilmiş torpaq.
Şeirələr yazılır adına yarpaq-yarpaq,
Yurdum, yuvam Anadolium.

Qoynundakı insanları ali bildin,
Kəsilməyən yaşlarını həməni sildin.
Ağuşunu cənnətə bərabər bildim,
Yurdum, yuvam Anadolium.

Sən mənim həm anam, həm də atamsan,
Sən mənim ölümsüzlüyə ucalan butamsan.
Sən mənimçün ələ düşməz Vətənsən.
Yurdum, yuvam Anadolium.

Heç kim sevməz bilməz mən sevən qədər,
Namərdlə nə işin, olmasın kədər...
Səndə azadlığım sonsuza qədər
Yurdum, yuvam Anadolium.

5 mart 1973, Çetinqaya

EŞQ MƏNƏ HƏSRƏTDİ, MƏN DƏ EŞQƏ

Gözlərin bir aynı bahardı sənin,
Çiçək-çiçəyi ydi xəyallarımız
Öncə gözü qanlı ayrılıqlar
girdi aramıza,
sonra mən ağı dedim sətirlərimdə.

Qan qusdum səhərləri gözləməkdən səni.
Sovrulmuş xırman gəldi
Şeir tarlama.
Yağışlı gecələrin zülmət qaranlığında
Nəmli düşüncələrimə, bələnnişi
Yatağım mənə həsrət, mən də yatağıma.

Ağrı-acılar izimi buraxmır,
Yorulmuşam.
Zamansız gözləntilərin o tərəfində
Qəhər yüklənib vərəqlərimə,
Qələmim hüznü,
Şairliyim də əsir olub sevdama.

Və yuxularımı bağışladım sənə,
Sən mənə həsrət, mən də sənə....
Eşq şeirləri süzülərdi dodaqlarımdan
Şəklən ovuclarımda ağlardım.
Elə bir dünyadayam ki!..
Tənhalığım saplanır dörd divara.
Nə olar, bir şey soruşma...
Eşq mənə həsrət, mən də eşqə.

1 mart 1975, Çetinqaya

YAZAM

Bilirsinizmi?
Yazam mən.
Mənimlə başlayar həyat,
Canlanar təbiət.
Gələr çərşənbələr,
İlki havaya,
İkincisi suya,
Düşdümü axırıncısı torpağa,
Həyat verər təbiətə.

Qarlar əriyər,
Dərələrdən axar sular,
Tumurcuqlar açar,
Nəğmə deyər quşlar,
Böcəklər çıxar yuvalarından.
Yazam mən.
Bilirəm hər kəs mənə sevir,
Mən də hər kəsi.

Çünki
Uşaq-müşaq,
Ana, ata,
Nənə, baba,
Bütün böcəklər eşikdə,
Bilinir ki...
Dörd gözlə gözlədiyimiz
Yaz gələcək.

4 mart 2009, Mersin

DOYMADIM ANADOLUMDAN

Mən Anadoliumda yaşadığım zaman
Nə bilim hansı bir yerində
Neçə aşığa yastıq eylədim sinəmi.
Orada sevdim insanları.

Yurd oldum könül xoşlara.
Bu sevgidəndir ki,
Ən gözəl çiçəklər bağrımda açdı.
Doymadım,
Heç doymadım ki, mən Anadoliumdan.

Bəzən kədərləndim,
Sevindim bəzən də.
Doymadım
Heç doymadım ki, mən Anadoliumdan.

Yüyrəkən sevdanın yollarında
Qasırgılarla qarşılaşdım.
Sevgini tanıdım orada.
Sevdim, sevildim
Bərabər güldüm, bərabər də ağladım.
Doymadım.
Heç doymadım ki, mən Anadoliumdan.

Su içdim gözlərimdən çanaq-çanaq.
Sərinlətdi məni dərələri.
Qəhərli yelləri əsrəkən dağlarında
Qara buludları çətirim oldu.

Yürüdüm tozlu yollarında ayağı yalın.
Doymadım
Heç doymadım ki, mən Anadoliumdan.

15 iyun 1998, Gemlik

ƏLVIDA

Sevgilərlə gəldim sizə,
Sağlıqla qalın gedirəm, dostlar.
Əlvida artıq bizə.

Çalışdığ, çabaladıq,
Fikir bir, amal birdir.
Alacaq dedik, verəcək dedik,
İcmal, primanata, toplam dedik.
Bəzən ac qaldıq,
Bəzən böyrək, küftə yedik.
Sağlıqla qalın, gedirəm, dostlar.
Əlvida artıq bizə.

Doymadım,
doya bilmədim hər birinizdən
Sizi tapşırıram sizə.
İnşallah əzilməyibsiniz,
Yaxşı qalıbsınız.

Sağlqla qalın, gedirəm, dostlar.
Əlvida artıq bizə.

Dilim gəlmir ancaq!
Gedib geri dönməmək də var.
Gedib qayıdanda
Kimisə görməmək də var.
İnanın dünya boşuna.
Qəbul etmək lazımdır
bu həqiqəti

Sağlqla qalın, gedirəm, dostlar.
Əlvida artıq bizə.

Ölüm gördük bərabər,
Təy eylədik bərabər,
Güldük bərabər,
Ağladık bərabər.
Özüm nə qədər getsəm də,
Könlüm sizlərlə bərabər.
Gəldi artıq ayrılıq zamanı
Sağlqla qalın, gedirəm, dostlar.
Əlvida artıq bizə.

9 yanvar 2000, Umurbəy

GÜLLÜ QIZ

Aylarca, illərcə öncə
Anadolu çöllərində
Bir qız görmüşdüm.
Bilirsiniz,
Bəlkə də, demişəm.
Adını alıb.
Güllər kimi ətir saçan
Bu qızın Güllü idi adı.
O da görmüşdü məni.
Mən uşaq,
O uşaq.
İkimiz də bir-birimizə
Baxdıq uşaq sevgisiylə.
Baxışlarımız toqquşdu bir an.
İndi dərk edirəm ki,
Sevda dəyərlərmiş o baxışlara.
Mən vurulmuşdum ilk dəfə
İllər öncə
Anadolu çöllərində.
İlləri təsbeh dənəsi kimi,
İndi sayıram barmaqlarımla.
Necə günlər idi, o günlər....
Həyatımın ən gözəl günləri

Qaldı Mazidə
Unutmadım, unuda da bilmirəm
Ağarmış saçlarımla bu gün
Düşünürəm hələ də Güllü qızı
Anadolu çöllərində.

15 yanvar 1975, Çətinqaya

DUYGU

Həqiqədən də sevimlidir gözlərin.
Həm dərk edirəm,
Həm də duya bilirəm.
Həm sevdini deyir,
Həm də sevcəyini.
Elə baxır ki....
Baxışında belə,
Sirli bir mənə var.

Həqiqədən də sevimlidir ürəyin.
Aydındır masmaavi göy üzü qədər,
Dərin quyu kimi.
Qapılarını bağlamışan ancaq.
Ürəyinin açarlarının
Gizlədilməsində belə,
Sirli bir mənə var.

Həqiqədən də sevimlidir dodaqların
Həm görürəm,
Həm də duya bilirəm.
Güləndə də gülürsən, ağlayanda da...
Sizə bir şeylər deyim:
Sözlərində belə
Sirli bir mənə var.

1 aprel 1976, Afyon

GƏZDİM QARI

Şaftalı ətirli ağaclar arasıyla
Səfər edərkən Bursadan İstanbula,
Orxan Velinin "dənizi gördüyü" yerdə mən,
Gəmlikdə gördüm qarı.

Sevincin ağuşunda günəşli bir gündə,
Saf, təmiz havanı uda-uda,
Dolanbaclı yollardan enərkən mən,
Uludağda gördüm qarı.

Qış fəslı, hava soyuq, bayırda ayaz,
Soğanlı dağının örpəyi bəmbəyaz.
Bütün aləm meyvəsini toplayarkən mən,
Zeytun budağında gördüm qarı.

Yuxusuz gecələrə xalı ikən gözlərim,
Saf könlümü əyləndirərkən eyvanda,
Gecə saat on ikini on keçəndə mən.
Dənizdə gördüm qarı.

Oyandı təbiət, fəsilə bahar,
Dərin dərələrdə çağlayır sular.
Gəzir budaq-budaq nəğməli quşlar,
Pəncərəmdən mən
Gördüm qarı.

8 may 1993. Gemlik

SƏRÇƏ

Budaqdan budağa uçar,
Yaza ilkin qanad açar.
Ovçulardan həməən qaçar,
Aman sərcə, canım sərcə.

Nəğmələrin necə şirin,
Ay kiçik, qanadlı pərim.
İşvə, nazda var öz yerin,
Aman sərcə, canım sərcə.

Pərvazlanan gözəl quşdun,
Yuvana yaralı düşdün.
Balalarının görükdün,
Aman sərcə, canım sərcə.

Dolaşırsan bağ-bağçada,
Yerin vardır hər taxçada.
Uyuyursan gül baxçada,
Aman sərcə, canım sərcə.

21 mart 1972, Çətinqaya

GƏL, KEYFİM, GƏL

Kürəyimi verdim
Umurbəy yamaclarında Aytəpəyə,
Gəl, keyfim, gəl.
Həyatımın ən gözəl günlərini yaşayıram.
Çılğın könlümdən isə
Nələr keçir, nələr...
Köksümü açıram
Gəmlikdən əsən

Sevda körfəz küləklərinə.
Gəl, keyfim, gəl.
Bir tərəfimdə əsirlik çinar,
Bir tərəfimdə isə zeytun budağı.

Baxın, bu yaşıllığa,
Bu gözəl mənzərəyə baxın!
Bu cür gözəlliyə kim sevdalı olmaz ki...
Gün başını götürüb gedir,
Kumlayı gəzincə beləcə
Doymaq olmur seyr etməkdən körfəzi.
Hələ bir də
Dənizin şöləsi, şəfəqi vurdumu Anıtməzarı
Tarixə baş vurursan,
Orada bütünleşir xatirələr.
Gəl, keyfim, gəl.

Körfəzin bir başında Anıtməzar,
Qarşında isə İmralı adası.
Nələr xatırladı insana, nələr.
Dəniz, tarix, mənzərə bütövləşir
Umurbəy yamaclarından.
Gəmlik körfəzində Mərmərə,
Gəl, keyfim, gəl.

13 yanvar 1999, Umurbəy

Türkiyə türkcəsindən
azərbaycancaya uyğunlaşdıranı
Ələsgər TALİBOĞLU

